

han er lige saa ukyndig deri, naar han forlader Køkkenet, som da han kom derind. Jeg vil derfor bede den højtærede Minister om, til Trods for sine Udtalelser, at overveje, om han ikke netop under Hensyn til, at Mandskabet under Krigsforhold skulde være i Stand til selv at tilberede deres Mad, for det første vilde nedsætte den Kommission, som jeg omtalte ved Finanslovens første Behandling, og dernæst under disse Hensyn vilde søge at faa ansat mere kvindelig Betjening i disse Køkkener for derved om muligt at give de paagældende Soldater de mest elementære Begreber om Tilberedning af Mad.

K. M. Klausen: Det glæder mig at høre, at den højtærede Minister vil tage Lejespørgsmaalet under Overvejelse. Den højtærede Minister udtalte, at de paagældende skulde ikke give mere, end hvad der var rimeligt, i Leje af disse Haver. Men det gøre de i Øjeblikket. Der betales nu en Leje af indtil 10 Øre for en Kv.-Alen, og det vil enhver kunne forstaa er en urimelig høj Pris. Naar man regner, at paa en Kvadratalen kan der dyrkes en Hvidkaalsplante, og at man i Almindelighed kan købe et Hvidkaalshovede for 10 Øre eller mindre, bliver det en meget daarlig Forretning at bruge disse Haver til Nyttebrug. Naar Talen er om Lysthaver, kan det naturligvis gaa, men disse Haver anvendes netop for en meget stor Del til Nyttebrug, og saa er det en urimelig høj Pris. Og da Staten ikke har nogen Fordel deraf, er der Grund til at faa dette Forhold ændret, saa at de kunne faa Jorden til en rimelig Pris. Saadan noget som 1 Øre pr. Kvadratalen vilde jeg anse for at være en passende Pris.

Den højtærede Minister udtalte, at man ikke skulde fæste alt for megen Lid til de saakaldte militære sagkyndige. Deri er jeg fuldstændig enig med ham, at man skal være meget varsom med det. Der er mange, som gaa her i Landet for at være militære sagkyndige uden i Virkeligheden at være i Besiddelse af nogen Sagkundskab af Betydning. Det gælder sikkert mange af vore Officerer, som slet ikke kende en hel Mængde vigtige Forhold vedrørende vor Forsvarsordning, Forhold, som muligvis holdes hemmelige, og som de slet ikke faa noget at vide om, før det Øjeblik kommer, da de skulle bruges. Saa jeg kan saa godt give ham Ret i, at vi skulle være meget varsomme med at stole paa vore militære sagkyndige.

Saa sagde den højtærede Minister, at fordi maaske en ung Officer havde udtalt saadant noget, som at det Forsvar, vi havde, var værre end ingenting, kunde man ikke lægge saa megen Vægt derpaa. Jeg vil da oplyse den højtærede Minister om, at det ikke er nogen ung Officer, der har sagt det, det er tværtimod en gammel Officer, jeg kan næsten sige en meget gammel Officer, der bruges meget til at rejse rundt og agitere til Fordel for stærkt forøgede Forsvarsudgifter. Det er ham, der har fremsat den Udtalelse, at det Forsvar, vi have, er værre end intet. Nu er det jo saaledes, at mange mene, at naar man kan mistænkeliggøre og nedsætte det Forsvar, vi have i Øjeblikket, skulde det bedre kunne lykkes at drive Forsvarsudgifterne til Vejrs. Jeg tænker saaledes paa de Artikler, som ere fremkomne i et københavnsk Dagblad, hvori der fortælles om et Par tyske Orlogsskibe, som skulde have vist sig i den nordlige Del af Sundet. Det er meget uheldigt at fremsætte saadanne Paastande, og det har ogsaa vist sig bagefter, at de var fuldstændig urigtige. Men een Ting medfører den Slags Udtalelser, de vække megen Modvillie i Udlandet, og navnlig kan det naturligvis ikke være andet, end at man fra tysk Side er i høj Grad misfornøjet med, at Tyskland skal fremstilles som en Magt, der ligger paa Lur efter os i Danmark, og som vil benytte Lejligheden til muligvis pludselig at overfalde os. Jeg siger: det er i høj Grad uheldigt, naar saadanne Udtalelser fremkomme, og jeg tror i Virkeligheden ogsaa, at det bevirker lige det modsatte af, hvad der var tænkt, det skulde: at fremme Militærvæsenet. Jeg tror tværtimod, at det aabner Øjnene for, at vi hellere maa se at komme en anden Vej med vore Militærudgifter end den, vi hidtil ere gaaede.

Den højtærede Minister sagde om Anmærkningen, at den ikke var bleven misbrugt. Deri har han fuldstændig Ret, men det er dog en tvivlsom anbefaling for en Ting, at den ikke er bleven misbrugt. Hvis derimod den højtærede Minister kunde have paavist, at den har virket heldigt ved at blive brugt i gode Øjemed, havde det været noget andet. Denne tvivlsomme anbefaling bestyrker mig yderligere i min Anskuelse, at det er rettest at slette den.

Jeg skal saa til Slutning gøre nogle Bemærkninger vedrørende Arbejderne under Krigsministeriet. Den højtærede Minister indrømmede, at der var Grund til at